Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

2025

Proves d'accés a la universitat

Literatura dramàtica

Sèrie 3

Qualificació		
Exercici 1		
Exercici 2	*a*	
	b	
	c	
Exercici 3. Opció __		
Suma de notes parcials		
Descompte en la redacció		
Qualificació final		

Comprovació	2a correcció

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

L'examen consta de TRES exercicis obligatoris. Feu els exercicis 1 i 2, i responeu a TOTES les qüestions que s'hi plantegen. Trieu UNA de les tres opcions (A, B o C) de l'exercici 3 i responeu a TOTES les qüestions de l'opció triada.

Les respostes han de ser clares i han d'estar redactades de manera coherent i cohesionada, amb correcció gramatical, lèxica i ortogràfica. Es descomptarà fins a 1 punt en el conjunt de l'examen per errors de redacció, gramaticals, ortogràfics o lèxics.

Exercici 1

[2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les definicions següents són correctes o errònies. A continuació, justifiqueu per què les definicions errònies ho són.

	Correcta	*Errònia*
— *Tragicomèdia*: Obra dramàtica que comparteix característiques de la tragèdia i de la comèdia.	☐	☐
— *Subtext*: Conjunt d'obres o de textos que una companyia té en reserva i que, si arriba el cas, pot oferir al públic.	☐	☐
— *Teatre pobre*: Jerzy Grotowski va tenir la idea de separar el teatre dels decorats i el vestuari luxós, així com d'eliminar els efectes de llum o de so espectaculars propis del cinema o la televisió, i va procurar que el teatre tornés a les seves arrels pobres i populars. La tesi és que, si ho podem fer amb un llençol, no comprem una tela setinada de grans dimensions.	☐	☐
— *Farsa*: Estil literari i teatral creat per Ramón María del Valle-Inclán. Deformació grotesca de la realitat amb una clara intenció crítica.	☐	☐

Exercici 2

[4 punts en total]

Analitzeu l'escena següent d'*Islàndia*, de Lluïsa Cunillé, responent a les qüestions que es plantegen a continuació del text.

El Noi està assegut a l'extrem d'una fila de cadires. Porta una bena al cap que li tapa una ferida. La caixa blanca és a sota la cadira on seu el Noi.
Entra el Metge, que seu al costat del Noi i amb una petita llanterna li mira els ulls.

Metge: Què t'ha passat?
Noi: Anava corrents pel carrer i he topat amb la pota d'una bastida.

Pausa. […]

Metge: Així te'n vas tu sol a casa?
Noi: He d'anar a l'ambaixada d'Islàndia abans que tanquin.
Metge: Ja hi aniràs en un altre moment.
Noi: Hi he d'anar ara. He de tornar a Reykjavík avui.
Metge: Tornes tan aviat?
Noi: Sí.
Metge: Amb la teva mare?
Noi: No. Jo sol.

Pausa. […]

Noi: T'han tirat les cartes alguna vegada?
Metge: No. Mai.
Noi: Vols saber com serà el futur?
Metge: Ja sé com serà el futur. I la majoria de la gent també ho sap, però tot i així es fan tirar les cartes per si de cas, confiant en l'atzar. Però ja és massa tard, fins i tot per a l'atzar. L'hem dilapidat, també. Només ens queda la cobdícia i l'ambició. I aviat ni això ens quedarà perquè totes dues s'hauran menjat el món sencer. *(Pausa.)* No sé per què t'explico tot això. Potser perquè ara mateix tinc dos pacients en coma. L'un amb una pila de pastilles a l'estómac i l'altre amb una bala al cap. L'un per culpa d'haver perdut tots els seus diners i l'altre per voler aconseguir els que no eren seus. El més segur és que cap dels dos arribi a demà. *(Pausa.)* He de tornar a la feina. *(S'aixeca.)* Ves amb compte.

El Metge se'n va. (Pausa.) El Noi es posa a cantar fluix. Entra el Viatger, que seu a l'altre extrem de la fila de cadires on es troba assegut el Noi.

a) Expliqueu què passa en el text i situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.
[1 punt]

***b*)** Descriviu el tema, el conflicte i els personatges de l'obra, així com la situació que planteja l'escena, i raoneu si en el text els personatges són tractats de manera realista o simbòlica.
[2 punts]

***c*)** Digueu quina forma dramàtica té l'escena a partir de dos elements del text.
[1 punt]

Exercici 3

[4 punts en total]

Trieu UNA de les tres opcions següents (A, B o C) i responeu a les qüestions corresponents.

OPCIÓ A

Creeu una escena teatral (d'entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules) que contingui elements del gènere de la fantasia a partir de les pautes següents:

Situació: [1 punt]

— A desitja que B s'embarqui amb ell o ella en un projecte utòpic que no pot esperar, i estan pendents que arribi C per a proposar-li que s'hi sumi.
— C, quan arriba, els comunica una circumstància inesperada que no formava part de les pressuposicions o expectatives de A, i que fa que B tingui dubtes respecte al projecte.

Objectius i desenvolupament (cal escollir, com a mínim, una de les propostes següents): [2 punts]

— A ha d'intentar convèncer B i C, i el conflicte s'ha de resoldre el mateix dia.
— A necessita que B renunciï a X, el seu bé més preuat, perquè es pugui embarcar en aquest projecte.
— A ha de retenir B i C, que creuen que el projecte no és viable.
— A ha de confessar a B i C una qüestió vergonyosa per a A.

Resolució: [1 punt]

— La circumstància inesperada que C comunica a A i B pot transformar radicalment, tot i que no obligatòriament, la situació i el conflicte.

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent d'*Esperant Godot*, de Samuel Beckett (amb traducció de Josep Pedrals), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

VLADIMIR: […] Què estàs insinuant? Que ens hem equivocat de lloc?
ESTRAGÓ: Ell [Godot] hauria de ser aquí.
VLADIMIR: No ens va pas assegurar que vindria.
ESTRAGÓ: I si no ve?
VLADIMIR: Tornarem demà.
ESTRAGÓ: I després demà passat.
VLADIMIR: Possiblement.
ESTRAGÓ: I així, anar fent.

[…]

ESTRAGÓ: Què vam fer, ahir?

[…]

VLADIMIR: Diria que… *(Enfadat.)* Ho poses tot en dubte!
ESTRAGÓ: Jo crec que érem aquí.
VLADIMIR *(mira al voltant)*: Et sona, aquest lloc?

[…]

VLADIMIR: Tot igual… Aquest arbre… *(girant-se cap al públic)* …aquest aiguamoll.
ESTRAGÓ: N'estàs segur, que era aquest vespre?

[…]

Estragó: Que havíem d'esperar.
Vladimir: Va dir dissabte. *(Pausa.)* Em sembla.
Estragó: Et sembla.
Vladimir: Ho hauria d'haver apuntat.

(Es furga les butxaques, carregades de tota mena de porqueries.)

Estragó *(insidiós)*: Però, quin dissabte? I avui som a dissabte? No deu ser pas diumenge? O dilluns? O divendres?

***a*)** Esmenteu una característica del teatre del segle xx que s'observi a l'escena.
[1 punt]

***b*)** Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.
[2 punts]

***c*)** Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.
[1 punt]

OPCIÓ C

Analitzeu, utilitzant entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules, com la crítica teatral següent descriu l'experiència dels espectadors i en quins elements es basa per a expressar-la. Per a dur a terme l'anàlisi, tingueu en compte les pautes següents, a més d'altres elements que considereu pertinents:

***a*)** Digueu si la crítica fa referència a aspectes temàtics, polítics o ideològics de l'obra o a altres aspectes.
[1 punt]

***b*)** Expliqueu si té en compte la realització escènica de l'obra i de quina manera.
[2 punts]

***c*)** Relacioneu algun dels elements que subratlla la crítica amb la vostra pròpia experiència com a espectador o espectadora d'una obra que hàgiu vist.
[1 punt]

Un començament excitant al Teatre Lliure

La versió de 'La gavina' que dirigeix Julio Manrique funciona com un rellotge amb un repartiment magnífic

La gavina, d'Anton Txékhov. Un clàssic. Un gran clàssic com a targeta de presentació del que el nou director del Lliure, Julio Manrique, vol que sigui aquest teatre. Josep Maria Flotats va abordar la mateixa obra el 1997, a la primera temporada oficial del Teatre Nacional de Catalunya. El motiu rau en les paraules de Kòstia sobre el teatre poc abans de mostrar la seva obra, postdramàtica *avant la lettre*, i amb les quals Txékhov reflexiona sobre què és i què pot ser l'art que porta «la vida a l'escenari tal com és». I per a Manrique l'art del teatre s'ha d'adreçar als espectadors d'avui dia amb els referents que maneguen. D'aquí que la versió sigui força lliure, amb un bon tant per cent de text afegit per a acostar la història d'aquesta colla d'ànimes en pena als nostres dies. És una versió perfectament versemblant i que funciona com un rellotge, amb un repartiment magnífic i una posada en escena poderosa de Manrique, que posa en primer pla la fragilitat dels joves protagonistes, Nina i Kòstia, víctimes del desamor i del desconcert anímic.

Manrique és fidel al seu estil amb una concepció moderna de l'espai —de Lluc Castells—, de la utilització dramàtica de l'espai sonor —Damien Bazin— i de mostrar el que en l'original només s'insinua o es diu, […] com la mort final de Kòstia, en què substitueix el tret fora d'escena per una imatge explícita del suïcidi. També opta per modelar l'actitud dels personatges d'acord amb unes formes més properes i allunyades de l'atmosfera txekhoviana de samovar. Aquí es pren cafè [i] es fan fotos amb el mòbil […].

Diria que aquesta versió de *La gavina* és menys rodona que la de *Les tres germanes* que Manrique va estrenar en aquest mateix espai fa uns anys. Al nostre entendre, hi ha petites però eloqüents desviacions sobre el realisme de l'obra: Pauline (Polina a l'original) hauria de ser força més gran que Irina; la gavina morta que Kòstia ha atropellat és a terra mentre Boris i Nina parlen, i no és fins al final que Boris pregunta què és; i el nou final mata l'efecte dramàtic que proposava Txékhov.

Entre els actors, Nil Cardoner clava la desesperança de Kòstia, i Daniela Brown, la ingenuïtat de Nina. La Irina de Cristina Genebat és pur egoisme. David Selvas, amb un paper ampliat, omple de vida el moribund oncle Sorin, mentre que David Verdaguer compon un Boris fràgil i poc atractiu, i Andrew Tarbet, un doctor anglès flegmàtic. És segur que la proposta arribarà més sencera a aquells que tinguin referents de l'obra, però això no vol dir que qualsevol no pugui gaudir d'aquest espectacle tan excitant.

Santi Fondevila. *Ara* [en línia] (4 octubre 2024)

Comprovació:	

2a correcció:	

3a correcció:	

Etiqueta de l'estudiant

Institut d'Estudis Catalans

L'Institut d'Estudis Catalans ha tingut cura de la correcció lingüística i de l'edició d'aquesta prova d'accés